

ระหว่างความรัก และ ยอดรัก

จากน้ำก้างก้างบนยอดคันหญ้า
จากน้ำฟ้าฟ้าหลังครีวสันต์
จากรังสีสีม่วงของดวงจันทร์
สู่อ้อมขวัญแนบอรากนมาเยือน
กลางทุ่งทองท้องนาลานหญ้าอ่อน
กลางดงคอนแตนที่ไม่มีเพื่อน
กลางแสงดาวพรารพร้อมดาวลุ่มเกียน
ยากลิมเลือนกลืนไอดอกไม้บาน
กับลมหนาวหนาวโหมลมโลมได้
กับดอกไม้มือเงาเหี่ยวหวานเหลือหวาน
กับรักห้วงหวงแค้นนานแสนนาน
มอบสมานไมตรี.....เธอที่รัก
ด้วยเลือดพลีศรีศกดิ์ของนักรู้
ด้วยการอยู่ทนทานปานดอกสีก
ด้วยใจซื่อซื่อตรงมั่นคงนักร
จะปักปักพุ่มพวง.....ปานดวงใจ
ถึงเดือนดับดับดวงจากห้วงหา
ถึงดวงดาวไม่มีแสงสีไส
ถึงเราอยู่ต่างแดนไกลแสนไกล
เธออยู่ใน...ใจพี่...ชั่ววันจันทร์
จากผลงานที่สร้างไม่ว่างเว้น
กลายมาเป็นความรักของนักรู้
จากรังสีสีม่วงของดวงจันทร์
ฟ้าได้สรรอ้อมกอดเธอ...“ยอดรัก”